

ingen, der er saa uenige som historikerne, og skulde man nøjes med at gengive, hvad der var enighed om, saa kom der kun et meget tyndt bind ud af det. Forfatteren maa prøve at tage standpunkt til de divergerende synspunkter. Og det gør Poul Johannes Jørgensen. Værket bærer helt igennem præg af en stærk konservatisme i opfattelsen og en kritisk indstilling overfor hypoteser og gisninger. Mange af de yngre historikers formodninger mødes med skepsis eller afvises helt, men hvor der er tale om væsentligere afvigelser i opfattelsen, refereres disse paa en altid loyal maade. »Dansk Retshistorie« er et værk, som gør sin forfatter ære. Forhaabentlig betyder det ikke slutstenen paa et flittigt livs arbejde, men er kun en milepæl paa vejen.

Johan Hvidtfeldt.

Diplomatarium Danicum.

I 1731 udkastede Hans Gram Planen om et dansk Diplomatarium. Han tog fat paa Indsamlingen, der blev fortsat af Langebek, men hverken dette eller det følgende Aarhundrede naaede at se Arbejdet trykt. Regestaværket og Repertoriet bødede i nogen Grad paa det ejendommelige Forhold, at Danmark alene mellem de tre nordiske Riger manglede denne Kildepublikation. Med Støtte af Carlsbergfondet har Det danske Sprog- og Litteraturselskab taget Sagen op, og 1938 forelaa det første Bind af Diplomatarium Danicum sammen med en jævnsides løbende Oversættelse, og til Dato er der i alt kommet 3 Bind, omfattende Tiden 1250—1290. En udførlig Anmeldelse af dette ogsaa for jysk Lokalhistorie uundværlige Værk vilde overskride dette Tidsskrifts Rammer, men det maa kraftigt understreges, at Amtsudgaverne af »Danmarks Riges Breve«, saa fortrinlige de end er for den allersnævreste Lokaltopografi, ikke er fyldestgørende for den, der beskæftiger sig med hele Jyllands Middelalderhistorie, og at det nye Diplomatarium i Udgiverteknik tilfredsstillende alle Krav.

H. S.